

Nr 28.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige och Norge träffad överenskommelse om fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden; given Stockholms slott den 19 januari 1951.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över jordbruks- och utrikesdepartementsärenden för den 16 december 1950 samt över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed begära riksdagens godkännande av en den 20 december 1950 mellan Sverige och Norge träffad överenskommelse om fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden jämte slutprotokoll.

GUSTAF ADOLF.

G. E. Sträng.

Överenskommelse

angående fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hans Majestät Konungen av Norge, som önska skapa så gynnsamma villkor som möjligt för dem av deras undersåtar, som fiska i de till de två länderna gränsande farvattnen, hava för sådant ändamål till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige: Sin Utomordentlige och Befullmäktigade Ambassadör hos Hans Majestät Konungen av Norge Hans W:son Ahlmann,

Hans Majestät Konungen av Norge: Sin Statsminister och tillförordnade Utrikesminister Einar Gerhardsen, vilka, efter att hava utväxlat sina i god och behörig form funna fullmakter, hava överenskommit om följande artiklar.

Artikel 1.

Svenska fiskare äro berättigade att idka fiske å norskt vattenområde vid yttre Oslofjorden utanför en linje, som går från skäret vid sydspetsen av Ertholmen i Rauer till Midtre Heiaflu (58°56,8' N. 10°53,4' O.). Området begränsas i väst av en linje dragen från en punkt belägen 2 distansminuter ost om skäret vid sydspetsen av Ertholmen i Rauer på nyssnämnda linje till en punkt, som ligger 4 distansminuter rättvisande syd om det sydligaste skäret i Svennör, samt i ost av en linje dragen från en punkt, som ligger 5 1/2 distansminuter väst Midtre Heiaflu på linjen mellan denna och skäret vid sydspetsen av Ertholmen i Rauer och till en punkt, som ligger nordväst om lys- och klockbojen Grisebådarna (58°55,0' N. 10°46,7' O.).

Overenskomst

angående fiskeriforholdene i visse sjöområder tilhørende Norge og Sverige.

Hans Majestet Norges Konge og Hans Majestet Kongen av Sverige som ønsker å skape så gunstige vilkår som mulig for de av deres borgere som fisker i grensetraktene, har oppnevnt som sine befullmektigede:

Hans Majestet Norges Konge: Sin Statsminister og fungerende Utenriksminister Einar Gerhardsen,

Hans Majestet Kongen av Sverige: Sin overordentlige og befullmektigede Ambassadør hos Hans Majestet Norges Konge Hans W:son Ahlmann, som etter å ha utvekslet sine fullmakter som er funnet i god og rett form, er kommet overens om følgende:

Artikkel 1.

Svenske fiskere skal ha adgang til å fiske på norsk fiskeriområde ved yttre Oslofjord utenfor en linje som går fra skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer til Midtre Heiaflu (N.br. 58°56,8' O.lgd. 10°53,4'). Området begrenses i vest av en linje trukket fra et punkt 2 nautiske mil øst av skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer på den før nevnte linje til et punkt som ligger 4 nautiske mil rettvisende syd fra det sydligste skjær i Svennør og i øst av en linje trukket fra et punkt som ligger 5 1/2 nautiske mil vest av Midtre Heiaflu på linjen mellom denne og skjæret ved sørpynten av Ertholmen i Rauer og til et punkt som ligger nordvest for lys- og klokkeboyen Grisebåene (N.br. 58°55,0' O.lgd. 10°46,7').

Artikel 2.

Norska fiskare äro berättigade att idka fiske å svenskt vattenområde utanför en linje, som går från en punkt, som ligger nordväst om lys- och klockbojen Grisbådarna ($58^{\circ}55,0'$ N. $10^{\circ}46,7'$ O.) till nämnda lys- och klockboj ($58^{\circ}53,0'$ N. $10^{\circ}50'$ O.) och därifrån till en punkt, som ligger 6 distansminuter rättvisande väst om norra udden av ön Morö ($58^{\circ}40,0'$ N. $10^{\circ}57,3'$ O.). Området begränsas i söder av en linje dragen från sistnämnda punkt rättvisande västerut.

Artikel 3.

Svenska och norska fiskare, vilka bedriva fiske på norskt respektive svenskt vattenområde, skola rätta sig efter de lagar och bestämmelser, som gälla för landets egna fiskare i samma område.

Dock skola de, oavsett vilka föreskrifter, som må gälla för landets egna fiskare på nämnda områden, icke äga att på det andra landets område idka fiske med förankrade garn, rys-sjor eller ryssjelliknande redskap och ej heller med krabb- och hummertinor.

Artikel 4.

Nya föreskrifter beträffande fisket i de i artiklarna 1 och 2 angivna vattenområden kunna utfärdas och sättas i kraft allenast i samförstånd mellan de fördragsslutande parterna.

Artikel 5.

Det skall vara båda ländernas fiskare tillåtet att fritt färdas och ankra allestädes i de vattenområden, som äro angivna i artiklarna 1 och 2.

Vad nu sagts, skall dock icke utgöra hinder mot att fiskefartyg från det ena landet, som fiskar inom det andra landets fiskeområde, visiteras av vederbörande myndighet i sistnämnda land för kontroll av efterlevnaden av gällande lagar och bestämmelser angående fiske. Visitation må

Artikkel 2.

Norske fiskere skal ha adgang til å fiske på svensk fiskeriområde utenfor en linje som går fra et punkt som ligger nordvest for lys- og klokkebøyen Grisebåene (N.br. $58^{\circ}55,0'$ O.lgd. $10^{\circ}46,7'$) till nevnte klokkebøye (N.br. $58^{\circ}53,0'$ O.lgd. $10^{\circ}50,0'$) og derfra til et punkt som ligger 6 nautiske mil rettvise vest fra nordre pynten av øya Morö (N.br. $58^{\circ}40,0'$ O.lgd. $10^{\circ}57,3'$). Området begrenses i syd av en linje trukket fra sistnevnte punkt rettvise vest.

Artikkel 3.

Norske og svenske fiskere som fisker på svensk, respektive norsk fiskeriområde, skal rette seg etter alle de lover og bestemmelser som gjelder for landets egne fiskere som fisker på samme område.

Forøvrig skal de, usett hvilke bestemmelser som gjelder for landets egne fiskere på de nevnte områder, ikke ha adgang til å fiske med faststående garn, ruser eller ruseliknende redskaper og heller ikke med krabbe- og hummerteiner på det annet lands område.

Artikkel 4.

Nye regulerende bestemmelser vedrørende fisket i de områder som er nevnt i artiklene 1 og 2 skal bare kunne utferdiges og settes i verk etter forutgående drøftelser mellom de to regjeringer.

Artikkel 5.

Fiskere fra begge land skal fritt kunna ferdes og ankre overalt i de farvann som er nevnt i artiklene 1 og 2.

Dette skal dog ikke være til hinder for at fiskefartøyer fra det ene land som fisker på det annet lands fiskeriområde, blir visitert av myndighetene i sistnevnte land for at disse kan kontrollere at de lover og bestemmelser som gjelder for fisket blir overholdt. Visitasjon kan også finne

jämväl äga rum för kontrollering av att på fiskefartygen ombordvarande personer icke företaga någon handling, som strider mot vederbörande lands övriga lagar och bestämmelser, såsom föreskrifter till skydd för landets säkerhet och angående smuggling.

Nu nämnda visitationer skola dock företagas på sådant sätt, att de vålla minsta möjliga olägenhet i fartygens fiske.

Artikel 6.

De farkoster, som idka fiske i de vattenområden, som angivits i artiklarna 1 och 2, skola vara tydligt märkta med nummer och distriktsmärke i enlighet med de i deras hemland gällande bestämmelserna.

Artikel 7.

Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i denna överenskommelse utövas av vardera landets myndigheter inom deras område.

Därest myndigheterna i det ena landet finna anledning att ingripa mot ett fiskefartyg från det andra landet eller mot ombordvarande på sådant fartyg i följd av att fartyget eller därå ombordvarande överträtt lagar eller bestämmelser gällande inom förstnämnda lands vattenområde, åligger det nämnda myndigheter att utan dröjsmål låta därom underätta vederbörande myndighet i det andra landet.

Artikel 8.

De fördragsslutande parterna förplikta sig att omedelbart vidtaga de åtgärder, som äro erforderliga för att säkerställa genomförandet av denna överenskommelse samt att ömsesidigt därom underrätta varandra.

Artikel 9.

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

sted for å kontrollere at de ombordværende på fiskefartøylene ikke foretar noen handling som strider mot vedkommende lands øvrige lover og bestemmelser, som f. eks. bestemmelsene for vern av landets sikkerhet og bestemmelsene vedrørende smugling.

Visitasjon skal dog foregå på en slik måte, at den forårsaker minst mulig avbrekk i fartøyenes fiske.

Artikkel 6.

De fartøyer som driver fiske i de farvann som er omhandlet i artiklene 1 og 2, skal være tydelig merket med nummer og distriktsmerke i samsvar med de gjeldende bestemmelser i deres hjemland.

Artikkel 7.

Oppsynet med at bestemmelsene i denne overenskomst blir overholdt skal utøves av hvert av de to lands myndigheter innen deres eget område.

Hvis myndighetene i det ene land skulle treffe tiltak mot et fiskefartøy fra det annet land eller mot ombordværende på et slikt fiskefartøy som følge av at fartøyet eller de ombordværende har overtrådt gjeldende lover eller bestemmelser på det førstnevnte lands fiskeriområde, skal de sørge for at vedkommende myndigheter i det annet land blir underrettet uten opphold.

Artikkel 8.

Begge parter forplikter seg til straks å treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre gjennomføringen av denne overenskomst og å underrette hverandre herom.

Artikkel 9

Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm.

Artikel 10.

Överenskommelsen träder i kraft i och med det ratifikationsinstrumenten utväxlats. Den förblir gällande intill den 1 januari 1956 och förlänges automatiskt 1 år åt gången med mindre den av endera parten uppsäges minst sex månader före varje periods utgång.

Till bekräftelse härav hava respektive fullmäktige undertecknat denna överenskommelse och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Oslo i fyra exemplar, varav två på svenska och två på norska, den 20 december 1950.

Hans W:son Ahlmann

Einar Gerhardsen

Artikkel 10.

Denne overenskomst trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Den gjelder inntil 1. januar 1956 og fornyes automatisk for 1 år om gangen med mindre den oppsies med minst seks måneders varsel av en av partene for utgangen av hver periode.

Till bekreftelse herav har de respektive befullmektigede underteignet denne overenskomst og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo, 20. desember 1950, i fire eksemplarer, hvorav to på norsk og to på svensk.

Einar Gerhardsen

Hans W:son Ahlmann

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av den överenskommelse, som i dag ingåtts mellan Sverige och Norge angående fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden, hava undertecknade fullmäktige å sina respektive regeringars vägnar avgivit följande förklaring.

Det råder enighet mellan de två parterna om följande.

Oavsett artikel 3, st. 1, i förenämnda överenskommelse äro svenska och norska fiskare tills vidare berättigade att å det andra landets område nyttja de fiskeredskap, som de äga bruka i sitt eget land, dock så att norska fiskare icke må fiska med snörpvad och annan trål än räktrål på svenskt område och svenska fiskare icke må fiska med annan trål än räktrål på norskt område. Båda parterna äro emellertid eniga om att arbeta för att få till stånd gemensamma bestämmelser i vad avser maskdimension samt redskapens storlek och konstruktion.

Som skedde i Oslo i fyra exemplar, varav två på svenska och två på norska, den 20 december 1950.

Hans W:son Ahlmann

Einar Gerhardsen

Sluttprotokoll.

Ved underskrivingen av den overenskomst som i dag er inngått mellom Norge og Sverige angående fiskeriforholdene i visse sjöområder tilhørende Norge og Sverige, har undertegnede befullmektigede på vegne av sine regjeringer gitt følgende erklæring:

Det hersker enighet mellom de to parter om at:

Uten hensyn til artikkel 3, første ledd, i den nevnte overenskomst skal norske og svenske fiskere inntil videre ha adgang til på det annet lands område å bruke de fiskeredskaper som er tillatt brukt i deres eget land, dog slik at norske fiskere ikke skal ha adgang til å fiske med snurpenot og annen trål enn reketrål på svensk område, og svenske fiskere ikke skal ha adgang til å fiske med annen trål enn reketrål på norsk område. Begge parter er imidlertid enige om å arbeide for å få istandbrakt felles bestemmelser forsåvidt det gjelder maskestørrelse og redskapenes størrelse og konstruksjon.

Utferdiget i Oslo, 20. desember 1950, i fire eksemplarer, hvorav to på norsk og to på svensk.

Einar Gerhardsen

Hans W:son Ahlmann

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 december 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON LINGMAN.

Efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Quensel, anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng, följande.

Med anledning av att tvist uppkommit rörande svenska fiskares rätt att utöva sitt näringsfång i vattenområdena vid Oslofjorden medgav Kungl. Maj:t genom beslut den 3 november 1950, att mellan representanter för de svenska och norska regeringarna finge upptagas informella samtal angående de förutsättningar, som kunde finnas för att i dåvarande läge lösa tvisten. Jämlikt samtidigt lämnat bemyndigande utsåg ministern för utrikes ärendena byråcheferna U. Barck-Holst och Chr. Hesse till representanter från svensk sida, varjämte ledamoten av riksdagens andra kammare K. B. Utbult, Öckerö, ävensom fiskarena A. Olsson, Rossö, och K. A. Börjesson, Stensvik, förordnades att såsom sakkunniga biträda dem.

I skrivelse den 16 december 1950 ha nämnda representanter och sakkunniga anmält, att en reglering av tvisten syntes kunna ske efter de riktlinjer, som angåvos i ett vid skrivelsen fogat förslag till överenskommelse jämte slutprotokoll. Förslaget torde såsom bilaga få fogas till detta protokoll.¹

Det är enligt min mening ur flera synpunkter angeläget, att den föreliggande tvisten snarast möjligt bringas ur världen. Det framlagda förslaget till överenskommelse innefattar ett försök till uppgörelse i fiskeförhållandena genom ömsesidiga eftergifter. Frågan om territorialvattens utsträckning lämnas emellertid öppen. Det i avtalstexten förekommande uttrycket svenskt resp. norskt vattenområde får därför icke fattas så, att området därmed erkännes tillhöra svenskt resp. norskt territorialvatten, utan innebär endast, att det angivna landet självt hävdar att området befinner sig innanför dess territorialgräns. Vid sådant förhållande synes förslaget innefatta en med hänsyn till det föreliggande läget godtagbar uppgörelse.

¹ Här uteslutet. Bilagan är, fränsett angivandet av de befullmäktigade ombuden, platsen för utväxling av ratifikationsinstrumenten samt datering och underskrifter, likalydande med den vid propositionen fogade avtalstexten.

Under erinran om att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning om undertecknandet hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna att en överenskommelse, jämte slutprotokoll, träffas med Norge i enlighet med berörda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen lämnar Hans Maj:t Konungen bifall.

Ur protokollet:

Malte Olsson.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 december 1950.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON LINGMAN.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för jordbruksdepartementet beslutit godkänna en överenskommelse med Norge angående fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden jämte slutprotokoll, hemställer tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Quensel,

att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Oslo, ambassadören H. J. K. W. Ahlmann, att underteckna ifrågavarande överenskommelse jämte slutprotokoll.

Till vad tillförordnade chefen för utrikesdepartementet sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Gunnar Ljungdahl.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 januari 1951.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 december 1950 bemyndigat sändebudet i Oslo, ambassadören H. J. K. W. Ahlmann, att för Sveriges del underteckna ett av Kungl. Maj:t godkänt förslag till överenskommelse om fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden ävensom slutprotokoll, har Ahlmann anmält, att undertecknandet ägt rum den 20 samma månad.

Jag hemställer nu, under återopande av vad den 16 december 1950 anförts vid anmälan inför Kungl. Maj:t av ifrågavarande förslag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att godkänna överenskommelsen jämte slutprotokoll.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. Lüzell.